

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 994-ҳадис

* لَيْسَ عَلَىٰ أَهْلِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وَحْشَةً فِي الْمَوْتِ، وَلَا فِي الْقُبُورِ وَلَا فِي النُّثُورِ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ عِنْدَ الصَّيْحَةِ يَنْقُضُونَ رُءُوسَهُمْ مِنَ التَّرَابِ، يَقُولُونَ (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ).

(رواه الطبراني عن ابن عمر)

«Ла илаха иллаллоҳ», деб айтувчи кишиларга ўлимда, қабрда ва қайта тирилишда вахима йўқдир. Худди мен (қайта тирилиш учун қилингган) овоз пайтида уларнинг бошларини тупроқдан қоқаётиб: «Биздан хафаликни кетказган Аллоҳга ҳамд бўлсин», деб айтишаётганини кўриб тургандекман.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

